

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۲/۲۱

پوهندی آصف بهاند

مورنی ژبه،

ستونزې او حلالرې

دویمه برخه

مورنی ژبه یوه داسې ونه ده چې بېلابېلې څانګې او په زرګونو، لکونو او لاکونونو پانې یا لغتونه لري، دا ونه که اوبه نه شي، که ونه پالل شي، که شتمنه نه شي؛ نو څنگه هیله کولای شئ چې د دې ونې پانې به زېږې نه شي، وبه نه رزېږي او دا ونه به زړه او پوده نه شي؟

د نوي نسل د روزلو په سلسله کې ما په لومړي ګام کې د کوچنیانو ادبیاتو او مورنی ژبې ته د اړینې پاملرنې په خاطر لومړی یو کتاب (د کوچنیانو ادبیات، ۱۳۶۶ کال چاپ، کابل) او ورپسې مې د مهاجرت په چاپیریال کې «د کوچنیانو ادبیات، تاریخي پس منظر او اوسنی حالت» تر نامه لاندې ګڼ شمیر مقالې لیکلي دي، چې اوس «د کوچنیانو ادبیات، تاریخي پس منظر، اوسنی حالت، دویم ټوک» تر سرلیک لاندې په آنلاين بڼه تر لاسه کېدای شي.

د هغو تر څنګه مې، بیا هم د نوي نسل د روزلو او مورنی ژبې ته د جدي پاملرنې په خاطر، د مطالعې د عامېدو، له پاره، د مطالعې د مهموالي، د مطالعې په برخه کې د شته ستونزو او د دې ستونزو د حلارو په باب ګڼې مقالې لیکلي دي، چې د ځینو سر لیکونه یې دا دي:

– زموږ تعلیمي نظام او د جهادي کتابونو لړۍ،

– د افغانستان بڼوونیز نظام جامعه الصالحات، اشرف المدارس یا د نوي نسل...؟

– نوی نسل، مطالعه ستونزې او نوي هیلي،

– کتاب، مطالعه او زموږ دريځ (د کتاب د نړیوالي ورځې په مناسبت) ،

– څو بیسواده نسلونه او زموږ مسوولیت،

– د مطالعې دود او دوی وروستی مقالې،

– کتاب سوځونه ونه،

– څو مقالې، څو څپیرې او یو یاد داشت،

– مشرانو تاسې د ټوپک تخم کرلی ولې؟

– یو تصویر، زر خبرې (د مطالعې د پلویانو نوي ګامونه)،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

- قلم، تویک او چکچکي،

- تعليم، کتاب وپښنه، مطالعه او قلملار ټولنه،

- «راتلونکي نسل بناد کړئ» (د نوي نسل نوي روزنه)،

- چيري چي بنوونکي نه وي،

د دغو يادو مقالو په ترڅ کي مې وخت په وخت ټينگار کړی دی چي د نوي نسل روزنه او مورنۍ ژبي ته پاملرنه يو اړين کار دی او که نوي نسل و نه روزل شي، ممکنه نه ده چي د بوي ټولني د پرمختگ، آبادۍ او بشپړتيا بنسټ دې کيښودل شي او د دې هيلي د پوره کيدو بنسټ سواد زدکړه او منظمه مطالعه جوړي.

د نوي نسل دا روزنه که په هېواد کي دننه وي که د باندې؛ لازمه دا ده چي که ماشوم او کوچنی زدکړي په خپله مورنۍ ژبي باندې وکړي، ډېر به ښه وي.

زموږ بهر ته تللي ټول هيوادوال په لري او نږدې هېوادونو کي د گڼ شمير نورو ستونزو تر څنگ د مورنۍ ژبي د خونديتوب او نه خونديتوب له پوښتنو سره مخ شول.

کله چي زه د افغانستان پريښودلو ته اړ شوم، لومړنی ځای چي ما د افغان ماشومانو او کوچنيانو او نوي نسل بد حالت په کي وليد، هغه پېښور و. سره له دې چي زه تر سخت رواني فشار لاندې وم، بيا مې هم د ماشومانو، کوچنيانو او نوي نسل ته د څه ليکلو په نيت گود مات ياد داشتونه په ذهن او کاغذ باندې اخستل.

د نوي نسل د سواد، زدکړو، روزني، مورنۍ ژبي ته خطر پېښېدل او د کوچنيانو د ادبياتو د خراب حالت د يو تصوير وړاندې کولو په موخه مې په ماسکو کي، «نوید» نومي اخبار - چي د ښاغلي فاروق فردا په مديريت خپريده - د «پردي چاپيريال او د مهاجرو کوچنيانو د زدکړي مسأله» تر سر ليک لاندې، د مقالو سلسله پيل کړه. د يادې مقالې په پيل کي مې دا پوښتنه د افغانانو مخ ته کېښوده:

ولي مو کوچنيان تر اوسه پورې په خپلو مورنيو ژبو ليک لوست نه شي کوالی؟

او بيا مې د ۲۰۱۲ کال د فبرورۍ په ۲۲ مه د دويم ځل له پاره په ويبپاڼو کي هم خپره کړه. هلته ما د افغان ماشومانو، کوچنيانو او تنکيو ځوانانو او مورنۍ ژبي خراب حالت ته په کتو سره خپل نظر ليکلي او خپور کړی و او اوس هم په هماغه نظر يم، هغه نظر داسي دی:

«... ما د مهاجرت د نورو ترڅو تر څنگه، د افغان کوچنيانو راتلونکي زوروي او هر کله په دې فکر کي يم چي په پرديو چاپيريالونو کي به د افغان کوچنيانو د سواد مسأله څنگه کيږي؟ ځکه چي مهاجرت هر څه له انسان څخه اخلي. مورنۍ ژبه، کلتور، رواجونه، کور، جومات، مړی، ژوندی، هديره او...»

خو مور بايد ځانونه تسليم نه کړو. له ټولو ميندو او پلرونوسره ښايي چي د نورو نا خوالو سره د مبارزې تر څنگ، په جدي ډول له دې ستونزې سره هم مبارزه وکړي، تر څو زموږ کوچنيان له خپل فرهنگ، تاريخ، عقايدو، ادبياتو، ژبي او... څخه بېگانه او لري پاتي نه شي او که ځای پر ځای لاس تر زني کينو، خدای مه کړه سبا به زموږ د هر يوه کوچنيان بي سواده، له خپل فرهنگ او ژبي سره نا آشنا را لوی شي؛ بيا به نوي نسل له خپل فرهنگ، ژبي، تاريخ او هر څه سره نا بلده او بېگانه وي. بيا به دا د شرم بيټی چيرته او تر څو پورې پر شا چلوو.»

راځئ هر يو له خپل ځان سره سوچ وکړو چي د ويده کيدو په وخت کي خپلو ماشومانو ته په مورنۍ ژبه باندې کتابونه لولو او په ارامتيا سره هغوی د خوب څپو ته سپارو که نه؟

که و، څوک؟ چيري او کوم کتابونه او کومي کيسې ورته لولی؟

که چيري د کوم افغان ماشوم مور يا پلار د خوب په وخت کي، ماشوم ته د آرامه خوب په موخه، کوم کتاب يا کومه کيسه لوستي وي، هغه به هم د کوربه هيواد په ژبه وي، نه د ماشوم په مورنۍ ژبه.

هر يو بايد فکر وکړو چي د ژبي د زدکړي لومړنی پړاو او اساس اورېدل دي. که چيري يوه افغانه کورنۍ په خپلو منځو کي په خپله مورنۍ ژبه ونه غږېږي، او که ميندې پلرونه يا نور مشران ماشوم ته څه وانوروي، ماشوم ژبه له

دېوال، ونې، تيرې او... نه اوري او کله چې څه وانوري، نو څنگه به يې زدکړای شي؛ نو په دې ډول به بيا د مورنۍ ژبې په نامه څه موجوديت هم نه لري او چې مورنۍ ژبه نه وي، نو څه شی به وساتل شي، او څه شی به وپالل شي؟

په مورنۍ ژبه ماشوم او کوچني سره خبرې کول او هغوی ته کتاب لوستل ډېرې گټې لري. ما په دې باب د ۲۰۱۳ کال د فبرورۍ په پيل کې يوه **مقاله** خپره کړې ده، هلته ما داسې ليکلي وو:

«له بده مرغه چې کوچنيانو ته په لور آواز د کتاب لوستل په افغانستان کې څه چې دلته په پرمخ تللو ټولنو او شته امکاناتو کې هم په افغانانو کې دومره نه ده دود. يا ځان نه په عذابو او يا هم د پردې دود په شان په بده سترگه ورته گورو. په هيواد کې دننه او له هيواد نه د باندې، ټول مشران بايد دې موضوع ته جدي پاملرنه وکړي چې ماشومانو ته په لور غږ د کتاب لوستل هغوی ته ډيره گټه رسوي.»

هغه ماشومان چې د ژوند له لومړنيو کلونو نه کيسې او نکولونه اوري، هغوی به په راتلونکي کې بډايه او شتمنه ژبه ولري، ماشوم ته په لور غږ کتاب لوستل د دې سبب کيږي چې ماشوم په راتلونکي کې د پراخيدونکي تخيل خاوند شي؛ د همدې له پاره بايد ماشوم ته په لور غږ کتاب ولوستل شي او په لور آواز سندرې ورته وويل شي. د ماشوم د ژبې پايه او اساس د ژوند په همدغو کلونو کې ايښودل کيږي. ماشوم ته بايد په لومړي گام کې په مورنۍ ژبه کتاب ولوستل شي، بيا په نورو ژبو.

د ميندو پلرونو دنده ده چې له ماشوم سره په لومړي گام کې په مورنۍ ژبه خبرې وکړي، که ماشوم خپله مورنۍ ژبه په سمه توگه زده کړي، د نورو ژبو زدکړه ورته آسانبږي. ماشومان، ځوانان او لويان کولای شي د مطالعې له لارې په هر څه باندې پوه شي، کولای شي د زدکړې له لارې هر څه توضيح او بيان کړي او زدکړه له انسانانو سره مرسته کوي چې ټولې شته ستونزې د خبرو او پوهاوي له لارې حل کړي او له يو بل سره په آرامه خپل ژوند پرمخ بوزي.»

بيا کله چې زه (آصف بهاند) اروپا ته را ورسيدم، د کوچنيانو د ادبياتو او نوي نسل د روزنې، په تيره بيا د مورنۍ ژبې د زدکړې او يا عادي ليک لوست د يادولو په موخه مي خپلې هلې ځلې منظمې کړې او جدي هوډ مي وکړ چې په دې برخه کې به کار کوم، نو هماغه و چې په لومړي گام کې مي په سوېدن کې د مورنۍ ژبې له ښونکو سره د سوېدن دولت او ځينو افغان فرهنگي ټولنو او شخصيتونو په مرسته کار پيل کړ او د ۲۰۰۲ کال په جنوري کې مي په ستاکهولم کې د دريو ورځو په مخ، د مورنۍ ژبو په هغه سيمينار کې د لکچرسټ په توگه فعاله ونډه واخيسته چې په سکندونويي هيوادونو کې د مېشتو افغانانو د مورنۍ ژبو د ښونکو له پاره جوړ شوی و. په ياد سيمينار کې مي، خپل لومړني ياداښتونه، د دوو مقالو په چوکاټ کې، له ستاکهولم نه په خپريدونکي «فردا» نومې مجله کې خپاره کړي دي.

(فردا مجله، د ۲۰۰۲ کال د مارچ او اپريل گڼه)

له هغه نه وروسته مي د کوچنيانو د ادبياتو او نوي نسل د روزنې په برخه کې چې څومره توان رسيدلی او موضوع پورې اړوند مواد په مخه راغلي دي، ما وخت په وخت ليکنې کړې دي.

«د کوچنيانو ادبيات، تاريخي پس منظر او اوسنی حالت» تر سر ليک لاندې مي د دې کرښو تر ليکلو پورې گڼې مقالې خپرې کړې دي چې ټولې په ويبسايټونو کې همدا اوس هم آنلاین موجودې دي، که يې درانه لوستونکي د مطالعې ليوالتيا ولري، کولای شي په دې **پته** يې ولولي:

<http://www.afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>

ما په ۱۹۹۴ ام کال کې ويلي، ليکلي او خپاره کړي وو چې ټول خلک په تيره هغه قلموال چې عملاً د کوچنيانو د زدکړو او ادبياتو په برخه کې فعال دي، بايد دې موضوع ته په کمه سترگه ونه گوري، خو هغسې چې بايد، و نه شول. هغه توري دا دي:

«زه له ټولو فرهنگيانو، په تيره له هغو فرهنگيانو څخه چې عملاً ليکنې او نشرات کوي، هيله کوم چې د افغان مهاجرو کوچنيانو د ښوونې او روزنې له پاره کم له کمه په خپلو خپرونو کې جدي پاملرنه وکړي.»

ښاغلي جنيد شريف د خپلو ژباړو په لړ کې د يوه ژباړل شوي اثر په **مقدمه** کې ليکلي ووچي:

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې ښې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليزولو مخکې په ځير و لولئ

«... بیت نیکه په دویمه هجري پیری کې په زاری، زاری د خدای له دربار غوښتلي وو چې:

دا وگړي پیر کړي خدایه
لویه خدایه، لویه خدایه»

او خدای(ج) دا وگړي پیر کړل؛ خو اوس - اوس داسې څوک نه شته چې یو وار ووايي:

دا وگړي ماره کړي خدایه! لویه خدایه، لویه خدایه، دا وگړي باسواده کړي خدایه! لویه خدایه، لویه خدایه!!!»

د دویمې برخې پای